

Datum van indiening: 17 februari 2022

Interpellatie van de heer Jan Busselen tot mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Hoge vraag naar hulp van jongeren bij mentale problemen

---

Geachte collegevoorzitter,

Brusselse psychologen kunnen de vraag voor hulp niet meer aan. Psychologe Charlotte Viaene liet dat al midden december optekenen: *“Er zijn mensen die een jaar na hun eerste telefoontje bellen, omdat ze nog altijd geen therapeut gezien hebben en hopen dat er nu wel plaats is. Dat is helaas niet het geval.”*

Ook twee jaar na de start van de pandemie weten we niet hoeveel jongeren specifiek wachten op geestelijke gezondheidszorg en welke hulp zij precies nodig hebben. Dat kaarten jeugdpsychiaters woensdagavond aan in het Vrt-programma ‘Pano’. *“Er is eigenlijk niemand die een goed overzicht heeft over alle wachtlijsten. Die informatie wordt niet goed samengebracht”*, zegt Sofie Crommen, voorzitter van de Vlaamse Vereniging voor Kinder- en Jeugdpsychiatrie. Er zijn geen goede cijfers over wachttijden bij ambulante praktijken, zoals bij privépsychologen en -psychiaters, aldus Crommen. Maar ook de gesubsidieerde centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) geven nog geen cijfers vrij voor 2021. Over het aantal wachtenden voor een opname in een psychiatrische instelling bestaat er eveneens weinig duidelijkheid.

Nochtans wijzen signalen uit de eerstelijnszorg erop dat de mentale impact bij jongeren van de pandemie nog niet is gaan liggen. Centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) deden vorig schooljaar bijvoorbeeld dubbel zoveel interventies voor jongeren met depressieve gevoelens of zelfmoordgedachten.

Uit de Brusselse Welzijnsbarometer 2020 bleek dat ongeveer 1 op de 5 Brusselaars een majeure depressie heeft, tegenover 6 % voor de coronacrisis. In diezelfde Welzijnsbarometer staat ook dat maar liefst driekwart van de Brusselaars in 2020 slaapstoornissen had, tegenover een derde voor de pandemie. Dat 30 % van de Brusselse bevolking inkomen heeft verloren door de coronapandemie zorgt ook voor een mentale stress. In 2020 steeg het aantal nieuwe aanvragen voor een leefloon bij het OCMW met 9,5 %, tegenover ongeveer 1 % in de jaren daarvoor. Daardoor wordt zorg ook uitgesteld.

Ook al lijkt de pandemie met de omikron-variant minder kwalijke gevolgen te hebben op het sociale en mentale leven. Toch verwachten specialisten nog een enorme golf aan patiënten. Mensen met een moeilijke rouwverwerking bv. Zorgverleners en anderen die ondanks enorme werkstress nu nog standhouden, uit verantwoordelijkheidsgevoel omdat de maatschappij op hen rekent, maar daarna hun weerslag zullen krijgen.

Mijn vragen zijn de volgende:

- Hebt u een zicht op de ernst van het probleem? Weet u hoeveel jongeren tussen 12 en 18 jaar niet terecht kunnen bij een jeugdpsycholoog of -psychiater?
- Heeft u overleg gehad met de Vlaamse ministers Wouter Beke en Benjamin Dalle omtrent deze problematiek?

- Hebt u overleg gehad met uw collega Alain Maron om de specifieke problematiek beter in kaart te kunnen brengen?
- Hebt u extra maatregelen genomen om de toevloed aan hulpvragen te beantwoorden?

Met dank voor uw antwoorden,

Jan Busselen